

ברוך אתה יהוה
אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו
וצונו לעסוק
בדברי תורה.

Barukh Atah Adonai
Eloheinu melekh ha-olam
asher kidshanu b'mitzvotav
v'tzivanu la'asok
b'divrei Torah.

Blessed are You, YHVH,
our God, eternal sovereign, who
sanctifies us in God's connecting
command to busy ourselves
in words of Torah.

(wholeness) Leviticus 9:22-10:6

וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם
וירד מעשת החטאת והעלה
והשלים: ויבא משה ואהרן אל-
מועד ויצאו ויברכו את העם וירא
כבוד יהוה אל כל העם: ותצא אש
מלפני יהוה ותאכל על- המזבח
את העלה ואת החלבים וירא
כל העם ויראו ופלו על פניהם:

22-24. Aharon raised his hand to the people, blessed them, and came down after offering the guilt, *olah* and *shlamim* offerings. Moshe and Aharon went into the Tent of Witnessing, came out and blessed the people – and YHVH's glory appeared to all the people. Fire went out from before YHVH and consumed on the altar the burnt offering and the fat. All the people saw, shouted and fell on their faces. awe

depressionde:

ויקחו בני-אהרן נדב ואביהוא איש
מחתו ויתנו בהן אש וישמו עליה
קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה
אשר לא צוה אתם: ותצא אש מלפני
יהוה ותאכל אותם ומתו לפני
יהוה: ויאמר משה אל-אהרן הוא
אשר-דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש
ועל-פני כל העם אכבד וידם אהרן:

1-3. Nadav and Avihu, sons of Aharon, each took his censer, put fire and incense on it, and made a *korban* of strange fire before YHVH that God did not command them. Fire went forth before YHVH and consumed them; they died before YHVH. Moshe said to Aharon: "This is what YHVH said, 'I will be made holy in them that come near Me, and before all the people I will be glorified.'" Aaron went silent.

Akeidah:

ויקרא משה אל-מישאל ואל אלצפן
בני עזיאל דד אהרן ויאמר אליהם
קרבו שאו את אחיכם מאת פני-
הקדש אל-מחוץ למחנה: ויקרבו
וישאם בכתנתם אל-מחוץ למחנה
כאשר דבר משה: ויאמר משה אל-
אהרן ולאעזר ולאיתמר | בניו
ראשיכם אל-תפרעו | ובגדיכם לא-
תפרמו ולא תמותו ועל כל-העדה
יקצף ואחיכם כל-בית ישראל יבכו
את-השרפה אשר שרף יהוה:

martyrs –Nadav and Avihu wanted
4-6. Moshe called Mishael and Eltzafan, sons of Uziel the uncle of Aharon, and said to them, "Come near! Carry your brothers from before the sanctuary out of the camp." So they came near, and carried them in their coats out of the camp; as Moshe said. Moshe said to Aharon, and to Elazar and Itamar his sons, "Do not uncover your heads or tear your clothes, lest you die and anger come on all the people. Your brothers and all the House of Israel will wait for the burning that YHVH burned.

tum'ah
(charged)

<u>P</u>	Pshat (פשט)	• What is strange fire? • Not a lot of details here • SONS of AHARON
<u>R</u>	Remez (רמז)	• Implication is that "strange fire" brought on some kind of penalty = death • Sons became the korbanot? • Awe of God (falling on their faces)
<u>D</u>	Drash (דרש)	• Did Aharon know this was coming? • Does it mean that YHVH / G
<u>S</u>	Sod (סוד)	

WHY DID NADAV AND AVIHU DIE?

Rashi, Lev. 10:1

ותצא אש. ר' אליעזר אומר לא מתו בני אהרן אלא על ידי שהורו הלכה בפני משה רבן, רבי ישמעאל אומר שתנוי יין נכנסו למקדש.

Fire went forth – R. Eleizer said: Aharon's sons died only because they gave decisions on religious matters in the presence of their teacher, Moses. R. Yishmael said: they died because they entered the Mikdash intoxicated by wine.

Sifra Shemini 32

מה תלמוד לומר בני אהרן שלא חלקו כבוד לאהרן נדב ואביהוא לא נטלו עצה ממשה איש מחותנו איש מעצמו יצאו ולא נטלו עצה זה מזה ויקריבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אותם רבי ישמעאל אומר יכול אש זרה ממש תלמוד לומר אשר לא צוה אותם הכניסוה בלא עצה רבי עקיבא אומר לא הכניסוה אלא מן הכיריים שנאמר ויקריבו לפני ה' אש זרה אם כן למה נאמר אשר לא צוה אותם שלא נמלכו במשה רבן רבי אליעזר אומר לא נתחייבו אלא על שהורו הלכה בפני משה רבן וכל המורה הלכה בפני רבו חייב מיתה:

What does Torah teach by specifying, "the sons of Aharon"? That they did not apportion honor for Aharon. Nadav and Avihu did not take advice from Moshe. "Each took his fire pan" – each went oneself and did not take advice from one another, so "they brought an offering before God of strange fire that they were not commanded." R. Yishmael said: Could it really have actually been a strange fire? Torah teaches "which they were not commanded," inferring they brought it in without advice. R. Akiva says: They only brought what was recognizable to them, as in, "They brought an offering before God of strange fire," but if so then why "which they were not commanded"? To show that they did not see Moshe as their teacher. R. Eliezer said: They were guilty of teaching *halakhah* before Moshe, their teacher!

Vayikra Rabbah, Lev. 10:1

בר קפרא בשם רבי ירמיה בן אלעזר אמר בשביל ארבעה דברים מתו בניו של אהרן, על הקריבה, ועל הקרבה, על אש זרה, ועל שלא נטלו עצה זה מזה. על הקריבה, שנכנסו לפני ולפנים. ועל ההקרבה, שהקריבו קרבן שלא נצטוו. על אש זרה, אש מבית כיריים הכניסו. ועל שלא נטלו עצה זה מזה, שני אש מחתתו, איש מעצמו עשו שלא נטלו עצה זה מזה.

Bar Kappara said in the name of R. Yirmiyah ben Elazar, "The sons of Aaron died for four reasons – the proximity, the offering, the strange fire and for not seeking guidance one from the other. The proximity – that they [didn't] enter from within and without. The offering – they brought a *korban* that they were not commanded. Strange fire – they entered with [fire] from the kitchen. For not taking guidance – as it is said (Lev. 10:1), "Each took his fire pan" – each deciding oneself, not seeking guidance one from the other.

Ibn Ezra, Lev. 10:1

ויתנו בהן אש. לא מהאש שיצאה וזה טעם אש זרה

Put fire in it – Not from fire that came [from God]: that's why it's called strange fire.

Da'at Zekeinim, Lev. 10:1

אש זרה אשר לא צוה אתם - וגם לא צוה אותם שלא התירה עתה להם לפי שעה כי לפעמים הקב"ה אוסר דבר ומתירו לפי שעה לגדל.

Strange fire that God did not command them – Torah uses the unusual formulation "that God did not command them" instead of "that God forbade them" because God sometimes, in great moments, permits what is ordinarily prohibited.

Degel Mahaneh Efraim on Lev. 10:3

R. Moshe *Hayyim Efraim of Sudilkov* (1748-1800 • Medzhybizh, Ukraine)

ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ופירש רש"י לפי שהיה אהרן בוש וירא לגשת, אמר לו משה למה אתה בוש לכך נבחרת ע"כ. והוא תמוה משום שנבחר בזה לא יסתלק הבושה מעליו, והנה שמעתי מן אאזוללה"ה פירוש על זה מפני שיש לך יראה ובושה מן השם יתברך לכך נבחרת כי (תהלים נ"א) זבחי אלהים רוח נשברה. "Moshe said to Aharon: 'Approach the altar.' (Lev. 9:7). Rashi explained: "Aharon shrunk back and feared to approach. Moshe asked him, 'Why do you shrink? You were chosen for this.'" This is curious: why wouldn't his chosenness relieve his inhibition? My grandfather [the Ba'al Shem Tov] explained: "You were chosen exactly because you have both awe and belittlement before God, as in (Ps. 51): 'God's offering is a shattered spirit.'"

WHAT KIND OF SILENCE DID AHARON EXPERIENCE?

Leviticus 10:2-3

וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל אוֹתָם וַיָּמָתוּ לִפְנֵי יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן הוּא אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר בְּקִרְבֵי אֲקִדֵּשׁ וְעַל-פָּנָי כָּל-הָעָם אֲכַבֵּד וַיִּדַם אַהֲרֹן: Fire went forth before YHVH and consumed them; they died before YHVH. Moshe said to Aharon: "This is what YHVH said, 'I will be made holy in them that come near Me, and before all the people I will be glorified.'" **Aaron went silent.**

Psalms 131:1-2

יהו"ה | לא-גְבַה לְבִי וְלֹא-רָמַו עֵינַי וְלֹא-הִלְכֹתִי | בְּגִדְלוֹת וּבְנִפְלְאוֹת מִמְּנִי: אִם-לֹא שָׁוִיתִי | וְדוֹמָמַתִּי נִפְשִׁי כְּגִמְלַל עַלִּי אִמּוֹ כְּגִמְלַל עַלִּי נִפְשִׁי: ...YHVH! My heart is not proud nor my eyes lifted. I don't reach for great and wondrous things beyond me. Aren't I sated and **quieted**? My soul is like one weaned from its mother. My soul is as if weaned.

1 Kings 19:10-12

וַיֹּאמֶר קָנָא קִנְיָתִי לַיהוָה | אֵלֵהִי צְבָאוֹת כִּי-עָזְבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרְסוּ וְאֶת-נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בַחֶרֶב וְאַחֲרַי אֲנִי לְבַדִּי וַיִּבְקֶשׁוּ אֶת-נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ. וַיֹּאמֶר צֵא וְעַמְדָתָּ בְּהַר לְפָנַי יְהוָה וְהִנֵּה יְהוָה עֹבֵר וְרוּחַ גְּדוֹלָה וְחֹזֶק מִפָּרֶק הָרִים וּמִשִּׁבְרֵי סֻלְעִים לִפְנֵי יְהוָה לֹא בְרוּחַ יְהוָה וְאַחֲרַי הָרוּחַ רָעַשׁ לֹא בְרַעַשׁ יְהוָה: וְאַחֲרַי הָרַעַשׁ אֵשׁ לֹא בְּאֵשׁ יְהוָה וְאַחֲרַי הָאֵשׁ קוֹל דְּמָמָה דַּקָּה: [Eliyahu] said, "I am zealous for YHVH, Lord of Hosts, for the Children of Israel forsook Your covenant, razed Your altars and by sword murdered Your prophets. I alone am left: they're out to take my life." [God] said, "Go out and stand before YHVH on the mount." YHVH passed by. A great mighty wind split mountains and shattered rocks before YHVH, but YHVH was not in the wind. After the wind, an earthquake, but YHVH was not in the earthquake. After the earthquake, a fire, but YHVH was not in the fire. After the fire, a still small voice.

Psalms 62:6

אֵךְ לְאֵלֵהִים דְּוָמִי נִפְשִׁי כִּי-מִמּוֹנוֹ תִקְוֹתִי: So be **still** in God, O my soul: my hope is from God.

Psalms 37:7

דָּוָם לַיהוָה וְהִתְחַוֵּל לוֹ אֶל-תַּתְחַרְתָּו: בְּמַצְלִיחַ דְּרָכּוֹ בְּאִישׁ עֹשֶׂה מְזֻמוֹת: Be **still** and self-restrain for YHVH. Be not vexed that one prosperous on their path by scheming.

Lamentations 3:26-28

טוֹב וַיְחַיֵּל וְדוֹמָם לְתַשׁוּעַת יְהוָה: יֵשֵׁב בְּדָד וַיְדַם כִּי נָטַל עֲלָיו: It is good to wait **stilled** until YHVH's salvation. Sit alone and be stilled, as [God] has laid it.